

frem eller tilbage med deres Vogne, og det trak op til Slagsmaal, da en Politibetjent kom tilstede og skaffede nogle Tønder trillet tilside, saa der blev Plads.

Regnen havde imidlertid sagtnet; men Luften laa endnu tung og sort over Byen. Man kunde akkurat skimte de røde Pakhustage ovre paa Kristianshavnsiden.

Pludselig fik Per Øje paa en enspændig lukket Rustvogn af den Slags, der anvendtes til at overføre Lig fra Hjemmene til Kirke eller Kapel; den kom kørende med en arbejdsklædt Mand paa Bukken ved Siden af Kusken og standsede et Stykke fra Skibet. Bagefter fulgte en lukket Droske, af hvilken nu fire Personer steg ud, — hans Brødre. Først kom Eberhard i floromviklet Silkehat og med opsmøgede sorte Bukser samt en Paraply, som han straks slog op, skønt det i Øjeblikket ikke regnede. Efter ham kom den rødmussede Thomas, Kapellanen, og endelig de to unge Brødre.

Henne foran Dampspillet var man just ifærd med at ophejse den sidste Vareballe fra en Arbejdsvogn. Da denne kørte bort, satte Kusken paa Ligvognen sin Hest i Bevægelse for at komme til. Men et Raab fra Styrmanden, der oppe fra Kommandobroen ledede Indladningen, standsede ham. Han fik Ordre til at vente lidt. Der var en ung uvan Hest, der først skulde bringes ombord og dette tog Tid. Man forsøgte at lede den over Landgangen ligesom Grisen før, hvad der i Begyndelsen ogsaa syntes at skulle lykkes. Skønt den rystede og prustede af Angst, saa der sprang Blod af dens Næsebor, havde man faaet den til at sætte begge Forbenene op paa Brættet, da uheldigvis en af de smaa Slæbedampere, der ustandselig pilede frem og tilbage i Havnen, i det samme stødte i sin Dampføjte. Saa blev den aldeles ustyrlig. Der var ikke andet at gøre end at hisse den ombord paa lignende Vis som det døde Gods. Skibets Svingkran blev drejet ud over Havnepladsen, hvor Dyret blev trukket ind i en mandshøj Fold eller Tremmekasse af stærke Planker: Et Par forsvarlige Jernbøjler, der ragede op over Kassens øverste Rand, tjente til Befæstelse for Kranens Kætting. Efter at denne var anbragt, sattes Dampspillet i Bevægelse, og Dyret — der i samme Øjeblik, det løftedes fra Jorden, stivnede som ved et Nerveslag — førtes nu langsomt i en Bue henover Hovederne paa de forsamlede Arbejdere og blev sat ned paa Skibets Fordæk.

Mens dette stod paa, havde Per ikke haft Øjnene fra Rust-